

РЕШЕНИЕ

№ 5592

гр. София, 07.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 14.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **4159** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК вр. чл. 45 ал.4 от ЗЛЗ.

Образувано е по жалба вх.№ 14492/26.04.21г на [фирма]-С. с представляващ д-р Г. Р. В. и с проц.представител адв. Н.Г. против Заповед № РД-04-69/12.02.21г на Изпълнителния Директор на Изпълнителна Агенция “Медицински надзор”, с която лечебното заведение е заличено от регистъра на лечебните заведения за извънболнична помощ и хосписите, воден от ИА”МН” и е обезсилено издаденото Удостоверение за регистрация № 7421/08.03.16г, тъй като според справка за съдимост от РС-Кърджали- представляващият В. е осъждан за умишлено престъпление от общ характер.

В жалбата се сочи, че Заповедта е проц. и мат.незаконосъобразна, издадена в нарушение на чл.44 ал.1 т.2 от ЗЛЗ, като се моли за отмяната ѝ и присъждане на разности.Твърди се, че вместо обж.Заповед, ответникът е следвало да издаде зад.предписания и да даде възможност на представляващия да даде обяснения и документи относно съдимостта си, а именно- че е бил реабилитиран.По НК/чл.86 ал.1/ институтът на реабилитация по право напълно заличава осъждането и отменя занаяпред последиците от него, което е добре известно на служителите в ИА, но не е било съобразено при издаването на обж. Заповед.В съд.заседание адв.Г. поддържа жалбата.

Ответникът- Изпълнителен Директор на Изпълнителна Агенция “Медицински надзор” се представлява в съд.заседание от юрк.С., който оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждане на

юрк.възнаграждение.В писмени бележки се добавя, че едва 3 месеца след издаване на Заповедта, В. е представил пред ответника свидетелство за съдимост от РС-Кърджали/издадено също 3 месеца след Заповедта/, видно от което не е осъждан/и въз основа на него му е издадено ново Удостоверение за регистрация на лечебното заведение./Заповедта обаче е издадена на база по-ранно Писмо със справка за съдимост от РС-Кърджали, според която В. е осъждан два пъти за умишлени престъпления от общ характер.Заповедта е издадена в изпълнение целта на закона и е законосъобразна.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съгласно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация/адресат на акта/, срещу инд.адм.акт по см. на ЗЛЗ и АПК, пред надлежния съд, поради което следва да се разгледа по същество.

С влязло в сила на 11.06.21г- Определение № 3090/28.04.21г по настоящото дело/потвърдено от ВАС/, е отказано спиране на предв. изпълнение на Заповедта, допуснато по силата на закона.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Лечебното заведение [фирма]-С. с представляващ д-р Г. Р. В. е вписано в регистъра на лечебните заведения за извънболнична помощ и хосписите, воден от ИА”МН”- под №[ЕИК], за което му е било издадено Удостоверение за регистрация № 7421/08.03.16г. Жалбоподателят има сключен с НЗОК и Договор за оказване на първична извънболнична помощ № 223781/14.02.20г.

Начало на адм.производство е сложено по повод постъпили в ИА”МН” три сигнала - 1/ от д-р Й. С., с вх.№ 96-00-365/22.01.21г на ИА / вх.№ на МЗ- 94-7078/23.12.20г на МЗ/, с искане леч.заведение да се заличи от регистъра на осн. чл.44 и чл.45 от ЗЛЗ, като към сигнала е приложено копие от свидетелство за съдимост от РС-С. от 31.07.20г /видно от което В. е осъждан;/ 2/ от д-р М. Р., с вх.№ 96-00-365/21.07.20г на ИА /с вх.№ 94-3829/10.07.20г на МЗ/, с искане леч.заведение да се заличи от регистъра на осн. чл.44 и чл.45 от ЗЛЗ; 3/ от д-р Й. С., с вх.№ 04-01-200/10.07.20г на ИА /с вх.№ 94-3623/03.07.20г на МЗ/, с искане да се извърши проверка /от ПРБ и МЗ/ относно осъжданията на В..

С доклад от 15.07.20г/по повод сигнала по т.3 по-горе/, Директор на Дирекция АРРИРЛД към ИА”МН” уведомява ответника, че последните вписани данни на ЛЗ са от 2016г/когато му е издадено Удостоверението за регистрация/, като към 2016г вписването в регистъра е било от компетентността на СРЗИ.

С писмо от 20.07.20г ИА”МН” изпраща на СРЗИ сигналите по т.2 и т.3 по-горе, с молба за проверка на фактите.

С писмо от 25.01.21г ответникът моли РС-Кърджали за справка за съдимост на В./по реда на чл.36 от Наредба № 8/26.02.08г, вр. чл. 45 ал.1 т.6 и чл.44 ал.1 т.2 от ЗЛЗ/. С Писмо вх.№ 96-00-365/03.02.21г РС-К. предоставя на ответника справка за съдимост на В. от 29.01.21г. Видно от нея, В. е осъждан два пъти за умишлени престъпления от общ характер: първата присъда е влязла в сила на 22.05.09г/присъдата е 3 години лишаване от свобода-условно, с 5год. изпитателен срок/, а втората присъда е влязла в сила на 11.02.12г /присъдата е 11 месеца лишаване от свобода-условно, с 3год. изпитателен срок, както и е наложено адм.наказание - 300лв глоба/.

Издадена е обж. Заповед № РД-04-69/12.02.21г на Изпълнителния Директор на Изпълнителна Агенция “Медицински надзор”, с която лечебното заведение е заличено от регистъра на лечебните заведения за извънболнична помощ и хосписите, воден от

ИА"МД" и е обезсилено издаденото Удостоверение за регистрация № 7421/08.03.16г / тъй като според писмо от 03.02.21г от РС-Кърджали- представляващият В. е осъждан за умишлено престъпление от общ характер/.Заповедта е връчена на В. на 22.04.21г от СРЗИ /във връзка с писмо от 12.02.21г на ИА"МН" до СРЗИ/.

Лечебното заведение не е уведомявано по реда на чл.26 от АПК за началото на адм.производство, не е участвало в него и е узнало за провеждането му едва с връчването на обж. Заповед на 22.04.21г.

След издаване на обж. Заповед:

С молба от 23.04.21г /ден след връчването на Заповедта/, В. е депозирал пред ответника Свидетелство за съдимост от РС-С. от 26.02.21г/издадено след Заповедта/, видно от което не е осъждан.Със същата молба В. моли ответника да възобнови адм.производство по реда на чл.99 т.2 и т.6 от АПК/поради нови писмени доказателства/; изрично сочи, че не е бил уведомен по никакъв начин за образуването и протекло адм.производство и ако беше уведомен-би представил доказателства и би пояснил, че вече е реабилитиран по право; моли ответника да спре адм.производство.По тази молба на В. от 23.04.21г- ответникът не се е произнесъл.

С молба от 13.05.21г В. моли отново ответника да се произнесе по молбата му от 23.04.21г за възобновяване на адм.производство.Прилага и актуално свидетелство за съдимост № 1507/12.05.21г/че не е осъждан/.

Издадено е на ЛЗ ново Удостоверение № 9295/13.05.21г - за ново вписване в регистъра на ЛЗ/под № [ЕГН]/.От 01.06.21г в регистъра- ЛЗ е под новия номер.

Издадена е Заповед № РД-15-546/13.05.21г на Директора на СЗОК- за прекратяване на Договора с НЗОК/с № 223781/14.02.20г/, като е допуснато на осн. чл. 60 ал.1 от АПК предв.изпълнение на тази заповед/спряно с Определение № 3537/19.05.21г по д.4697/21г на АССГ/.

Със Заповед № РД-18-728/10.06.21г на Директора на СЗОК е разпоредена проверка на лечебното заведение, в резултат на която са съставени Протокол № РД-18-728-1/17.06.21г/връчен му на 17.06.21г/ и Протокол № РД-18-728-2/17.06.21г/за неоснователно получени суми в периода 12.02.21г-30.04.21г/.

С молба от 22.06.21г до Управителя на НЗОК, В. излага хронологично фактите след обж. Заповед, видно от което изложение: 1/ на 20.05.21г е подал до СЗОК заявление по образец- за промяна в обстоятелствата по действащия му Договор № 223781/14.02.20г, като е представил Удостоверение № 9295/13.05.21г; 2/ по негова жалба срещу Заповед № РД-15-546/13.05.21г на Директора на СЗОК е образувано д.№ 5163/21г на АССГ; 3/на 13.05.21г, 02.06.21г и 11.06.21г е подал жалби срещу Заповед № РД-15-546/13.05.21г на Директора на СЗОК- до горестоящия орган /Управителя на НЗОК/; 4/ на 14.06.21г му е връчено уведомление от СЗОК/по молбата му от 20.05.21г за вписване на промени в Договора/ -че следва да поиска сключване на нов договор; 4/ уведомява за Определението на АССГ за спиране на предв.изпълнение на Заповедта за прекратяване на договора и отправя покана да му се платят от НЗОК дължимите суми по Договор- за м.05.21г.

Съдът служебно е изискал: 1/ справка за съдимост от 19.05.21г от РС-К.;2/справка за съдимост от 20.05.21г от СРС. Видно от тях, В. е осъждан.Видно от писмо изх.№ 468/20.05.21г на СРС до Съда/по запитване на Съда/ - следва да се прави разлика между справка за съдимост и свидетелство за съдимост /в свидетелство дежурен съдия от РС преценява какво да се впише-ако лицето е осъждано, а в справка/т.е. поискана от орган/- се отразяват всички осъждания, независимо от реабилитация,

амнистия и др/, което обяснява разликата в съдържанието на приложенияте по делото различни справки и свидетелства за съдимост/от двата РС/.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган- ИД на ИА”МН”, в кръга на предоставените му по ЗЛЗ правомощия. Същата е издадена в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК-вкл. Фактически и правни основания.

Заповедта е постановена при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които обуславят нейната незаконосъобразност на собствено основание.ЛЗ изобщо не е било уведомено за началото на адм.производство/чл.26 от АПК/, като е лишено напълно от участие в адм.производство/научил за него едва при връчване на заповедта/, като ответникът се е произнесъл без да изясни относимите факти и обстоятелства-чл.35 от АПК и без да вземе предвид евентуални възражения и обяснения на ЛЗ, респ. без да му даде възможност да ангажира писмени доказателства в подкрепа на твърдението си, че вече е реабилитиран. Ако ответника беше дал възможност на ЛЗ да участва в адм. производство и респ. В. бе имал проц.възможност да ангажира свидетелство за съдимост/тъй като по негово молба би могло да му се издаде само свидетелство, не и справка за съдимост/- че не е осъждан, едва тогава ответникът следваше да прецени дали да вземе предвид при преценката си на мат.норми по ЗЛЗ/чл.44 и чл.45/- данните от справка от РС-Кърджали/че лицето е осъждано/, или данните от свидетелството за съдимост от СРС-че лицето не е осъждано/тъй като е реабилитирано по право/, като данните по двата документа са и винаги биха били различни за това лице/според разяснението от СРС до Съда/.

По мат.законосъобразност- Заповедта е издадена на осн. чл. 45 ал.1 т.6 вр. чл. 44 ал.1 т.2 от ЗЛЗ - “когато лице, представляващо лечебното заведение, е осъждано за умишлено престъпление от общ характер, освен ако не е реабилитирано, или е лишено от правото да упражнява определена професия или дейност”. Ответникът, ако беше дал възможност на В. да представи доказателства, и беше съпоставил двата документа/справка и свидетелство за съдимост/, би констатирал, че лицето е реабилитирано по право. Което означава, че липсва мат.основание по чл. 44 ал.1 т.2 от ЗЛЗ да се заличи от регистъра. Това води до извод за мат.незаконосъобразност на заповедта, както и за противоречието ѝ с целта на закона /Съдът с оглед последвалите адм.производства спрямо ЛЗ стига до извод за превратно упражняване на власт от ответника/.

Заповедта като процесуално и материално незаконосъобразна следва да се отмени, а доколкото не е постановена по заявление на ЛЗ- преписката не следва да се връща за ново произнасяне на ответника/съгл. практиката на ВАС/.

При този изход на спора, искането на жалбоподателя за разноски е основателно по чл.143 от АПК, като следва да му се присъдят 50лв дър.такса и 500лв адв.хonorар/внесен и неоспорен от ответника като прекомерен/- общо 550лв.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.1 и 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-04-69/12.02.21г на Изпълнителния Директор на Изпълнителна Агенция “Медицински надзор”, по жалба вх.№ 14492/26.04.21г на

[фирма]-С. с представляващ д-р Г. Р. В..

ОСЪЖДА Изпълнителна Агенция “Медицински надзор” да заплати на [фирма]-С. с представляващ д-р Г. Р. В. сумата от 550лв/петстотин и петдесет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: